

**இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையினால்
(தற்காலிகமாக) ஒன்றிணைந்த வடக்கு, கிழக்கு
மாநிலத்தில் தமிழ் போராளிகளின் அத்துமீறல்களும் அவர்கள்
நடத்தி முடித்த மாகாணசபைத் தேர்தலும்**

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வன்செயல்களுக்கும் தீர்வுகாணும் அவசியத்தையும், இலங்கையில் வாழும் சகல இன மக்களின் பாதுகாப்பு, நல்வாழ்வு, செழிப்பு ஆகியவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு 29-07-1987 இல் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது.

இலங்கையின் ஐக்கியம், இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் (சோனகர்) பறங்கியர் ஆகிய பல இன மக்கள்வாழும் பல மொழி பேசும் ஒரு நாடாக இலங்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு ஒவ்வொரு இனமக்களும் அக்கறையோடு பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய தனித்துவமான கலாசாரத்தையும், மொழியையும் கொண்டுள்ளவர்கள் என்பதும் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வசிப்பிடம் என்றும் இவர்கள் எக்காலத்திலும் மற்ற இனமக்களோடு இங்கு சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஐக்கியத்தையும் இறைமையையும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினையும் பலப்படுத்தக்கூடிய சக்திகளை வலுப்படுத்துவதையும் அதன் பல்லின, பல மொழி பலசமய மக்கள் வாழும் பன்முகத்தன்மையைப் பாதுகாத்து இங்கு எல்லாப் பிரஜைகளும் சமத்துவமாகவும், பாதுகாப்பாகவும், சௌஜன்யமாகச் சீரும் சிறப்போடு அவரவர் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழவேண்டும் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கை, குறிப்பிட்ட திகதியில் இந்தியப் பிரதமர் திரு ராஜீவ் காந்தியாலும் இலங்கை சனாதிபதி திரு. ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனவாலும் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

மாகாணசபை ஏற்படுத்தல், மாகாணங்களை ஒன்றிணைத்தல், மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்கள், கிழக்கு மாகாணத்தில் நடத்த வேண்டிய உத்தேச சர்வஜன வாக்கெடுப்பு, அரசகரும மொழிச் சட்ட அமுலாக்கங்கள் ஆகிய சம்பந்தமான பிரேரணைகளை நடைமுறைப்படுத்த இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் இவ்வுடன்படிக்கையில் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1987 ஆகஸ்ட் 15 இல் அவசரகாலத்தை நீக்குதல், இலங்கை இராணுவத்தையும், பாதுகாப்புப் படையினரையும் முகாம்களுக்குள் கட்டுப்படுத்தல், 2.10 வது பந்தியில் குறிப்பிட்டபடி வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நடைமுறைப்படுத்தல், பொது மன்னிப்பு வழங்கல் மற்றும் இலங்கைத் துறைமுகங்கள் எவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பது போன்ற பிரேரணைகளை இலங்கை சனாதிபதி தனக்குள்ள நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1987ஆம் ஆண்டின் 42ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்தில் 37(1)வது பிரிவில் இடைக்கால ஏற்பாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், உட்பிரிவு (அ)வில் அடுத்து அமைந்த இரண்டு அல்லது மூன்று மாகாணங்கள் தற்காலிக இணைப்பு பற்றி சனாதிபதி பிரகடப்படுத்த வேண்டும் என்றும் உட்பிரிவு (ஆ)வில் ஜனாதிபதியவர்கள் தனி நாடொன்றைத் தாபிப்பதையே தம்முடைய குறிக்கோளாகக் கொண்ட பயங்கரவாத தீவிரவாத அல்லது வேறு குழுக்களினால் 1987 ஜூலை 29ம் திகதியன்று வைத்திருக்கப்பட்டிருந்த அல்லது அவர்களின் கீழிருந்த படைக்கலங்கள், வெடிமருந்து, ஆயுதங்கள், வெடி பொருட்கள் அத்துடன் வேறு இராணுவ உபகரணங்கள் ஆகியவை, இலங்கை அரசாங்கத்திடம் அல்லது அதனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டனவென்றும், அத்துடன் சொல்லப்பட்ட

மாகாணங்களில் அத்தகைய குழுக்களினால் போர் நடவடிக்கைகளும் வேறு வன்செயல்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டனவென்றும் அவர் தம்மைத் திருப்திப்படுத்தினால் ஒழிய (1) (அ) என்னும் உட்பிரிவில் உள்ள ஏற்பாடுகள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு ஏற்புடையனவாகும் என்று வெளிப்படுத்திப் பிரகடனம் ஒன்றை ஆக்குதல் ஆகாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியான ஒரு தடையை இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு ஏற்படுத்த இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில் உள்ள சில முக்கியமான அடிப்படைச் சரத்துக்களே வலுவான காரணிகளாகும்.

உடன்படிக்கையின் 2.8ஆம் பிரிவில் மாகாண சபைத் தேர்தல் அடுத்து வரும் முன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் (1987 ஒக்டோபர் 31க்கு முன்னர்) எப்படியாவது 1987 டிசம்பர் 31க்கு முன்பதாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் 2.9ஆம் பிரிவில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் அவசரகாலச் சட்டம் 1987 ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி நீக்கப்படும் என்றும். உடன்படிக்கை கைச்சாத்திட்டு 48 மணித்தியாலங்களில் (1987) ஜூலை 31ஆம் திகதியளவில் வன்செயல் நிறுத்தம் அமுலுக்கு வரும் என்றும் போராளிக் குழுக்கள் தற்போது வைத்திருக்கும் சகல ஆயுதங்களும் ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்தபடி அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையில் மேற்கூறப்பட்ட எதுவுமே நடைபெறவில்லை. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் உடன்படிக்கையை முற்றாக நிராகரித்து தங்கள் போராட்டத்தை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் மிகவும் உக்கிரப்படுத்தினர். மற்றப் போராளிக் குழுக்கள் 20 சதவிகித ஆயுதங்களைக் கூடக் கையளிக்கவில்லை என்பதை இலங்கை ஜனாதிபதியும் இந்தியப் பிரதமரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவசரகாலச் சட்டம் குறிப்பிட்டபடி 1987 ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி நீக்கப்படவில்லை.

1987 செப்டெம்பர் 3ஆம் திகதி மூதூர் ஏ.ஜி.ஏ. ஜனாப் ஹப் முஹம்மது தமிழ்ப் போராளிகளால் கொல்லப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து அங்கு முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழருக்கும் இடையில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது.

1987 செப்டெம்பர் 10ஆம் திகதி கல்முனையில் ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகளும் இந்திய இராணுவத்தினரும் முஸ்லிம்களைத் தாக்கினர். பலர் கொல்லப்பட்டனர் ஏழு கோடி ரூபாவுக்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன.

1987 ஒக்டோபர் 12ஆம் திகதி மூதூரில் முஸ்லிம்கள் தமிழ் போராளிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் தாக்கப்பட்டு அனாதைகளாக வந்தவர்களைப் பராமரித்துக் கொண்டிருந்த மூதூர் முன்னாள் எம்.பி. அப்துல் மஜீத் பயங்கரவாதிகளால் 1987 நவம்பர் 13ஆம் திகதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். 1987 டிசம்பர் 2ஆம் திகதி ஓட்டமாவடியில் தமிழ் போராளிகளும், இந்திய இராணுவத்தினரும் கூட்டாக நடத்திய தாக்குதலில் 26 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர். முஸ்லிம் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். 200 மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் காணாமற்போயினர். தமிழ் போராளிகளின் அட்டகாசத்துக்குப் பயந்து 14,000 முஸ்லிம்கள் சிங்கைப் பகுதிக்கு - பொலனறுவைக்கு அகதிகளாக ஓடி ஒழிந்தனர்.

40,000 முஸ்லிம்களின் குடியிருப்பு, வீடுவாசல்கள் காத்தான் குடியில் 1987 டிசம்பர் 30ம் திகதி தமிழ்ப்பயங்கரவாதிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் தாக்கப்பட்டு 60 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர், 300க்கு மேற்பட்டோர் காயமுற்றனர், 20 கோடி ரூபாவுக்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் நாசமாக்கப்பட்டுச் சூறையாடப்பட்டன. காத்தான்குடித்தாக்குதல் இரண்டே இரண்டு நாட்கள் தான் நடந்தபோதும் ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ் போராழிகள் காத்தான்

குடிமக்களை இந்திய அமைதிப்படை உதவியோடு 1988 ஜனவரி 8வது நாள்வரை பணயக்கைதிகளாக்கிப் பழிவாங்கினர், முஸ்லிம்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர். இந்திய இராணுவத்தினராலும் ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் போராழிகளாலும் 1987 முடிவில் வடகிழக்கு மாகாணத்தில் அனாதைகளைக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 94,200.

வடகிழக்கு மாகாணங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக நடைபெற்றுவரும் வன்செயல்கள் தமிழ் போராளிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் திட்டமிட்டு நடாத்தப்படும் ஒரு பயங்கரச்சதி என உணர்ந்த முஸ்லிம்கள் கலாநிதி பதியுத்தீன் மஹ்முத், டாக்டர் எம்.சி.எம்.கலீல் போன்றோரும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜயவர்தனா அவர்களைச் சந்தித்து உடனே வடகிழக்கு முஸ்லிம்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும்படி வேண்டினர். முன்னாள் ஜனாதிபதி முஸ்லிம்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார். அவரை முஸ்லிம் தூதுக்குழு சந்தித்த சில தினங்களில்தான் காத்தான்குடி தாக்கப்பட்டது. அந்தத்தூதுக்குழுவில் சென்ற ஓட்டமாவடி முஸ்லிம் பெரியார் ஜனாபி சி.எம்.எம்.புஹாரியும் இந்திய இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வடகிழக்கு மாகாணத்தில் அடிக்கடி பயங்கர நடவடிக்கைகளில் தமிழ்ப்போராளிகளும் இந்திய இராணுவமும் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருப்பதும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் முஸ்லிம்கள் நலனில் எதுவித அக்கறையும் இல்லாமல் நடந்து கொண்டதும் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையிலும் வடகிழக்கு ஒன்றிணைந்த மாகாண சபையிலும் படிப்படியாக வடகிழக்கு முஸ்லிம்களுக்குப் பலத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இலங்கையில் உள்ள 82% மக்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாகவும் குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணப் பெரும்பான்மை மக்களின் உரிமைகளை உடைத் தெறியும் வகையில் 1988 செப்டம்பர் 2ஆம் திகதி முன்னாள் ஜனாதிபதி

ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனா அவர்கள் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை 2.9 - 2.7 பிரிவுகளின் அடிப்படை நோக்கத்தையே தலைகீழாக மாற்றும் வகையில் 1987ஆம் ஆண்டு 42வது மாகாண சபை சட்டத்தின் 37(1)ஆ. உட்பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள 'போராளிகள் வன்செயலைப் பூரணமாக நிறுத்தி எல்லா ஆயுதங்களையும் கையளிக்காதவரை சனாதிபதியானவர் கிழக்கு மாகாணத்தை வடமாகாணத்தோடு தற்காலிகமாக இணைக்கக்கூடாது என்ற அதிமுக்கிய கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட்டார். இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 33 சதவிகிதமான முஸ்லிம்கள் அரசியல் அந்தஸ்த்து மிகவும் கீழ்தரமாக குறைக்கப்பட்டு 70 சதவிகிதம் தமிழர் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட வடகிழக்கு மாகாணத்தில் வெறும் அரசியல் சமூக அடிமைகளாக முஸ்லிம்கள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டனர்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் தவிசாளராகவிருந்த அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் தலைவர் டாக்டர் எம்.சீ.எம்.கலீல் அமைச்சர்களான எம்.எச்.முஹம்மத், ஏ.சீ.எஸ் ஹமீத் பாக்கீர் மரைக்கார், ஏ.ஆர்.எம்.மண்கூர், எம்.ஏ.அப்துல் மஜீட், உதுமாலெப்பை, மஹ்ரூப், றிஸ்வி சின்னலெப்பை ஆகியோரால் ஏதுவுமே செய்யமுடியவில்லை.

ஜனாதிபதியின் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிக இணைப்பு 1988 செப்டம்பர் 7ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டது, செப்டம்பர் 19 ஆம் திகதி தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டு, ஒக்டோபர் 10ஆம் திகதி தேர்தல் ஆணையாளரால் நியமனப்பத்திரங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. தேர்தல் 1988 நவம்பர் 19ம் திகதி நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையின் 2.17வது பந்தியில் 'ஓப்பந்தத்தில் கூறப்பட்ட தேர்தல் நடைமுறைகளில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள சகல இன வாக்காளர்களும்

சுதந்திரமாகவும் பூரணமாகவும் நியாயமான முறையில் தேர்தலில் பங்கு பற்றுவதை இலங்கை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்தும் என்றும் இவ்விவகாரத்தில் இந்திய அரசாங்கம் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. 1988 நொவம்பர் 19ம் திகதி சனிக்கிழமை, வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் தேர்தல் நடைபெறுவதற்குச் சற்று முன்பதாக அந்த வாரத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை 1988 நொவம்பர் 14ம் திகதி திங்கட்கிழமை மகா கனம் பொருந்திய சனாதிபதியவர்களுக்கு திரு.கே.டபிள்யு.தேவனாயகம் கல்குடா எம்.பி. உள்நாட்டு அமைச்சர், திரு.சி.இராசதுரை, மட்டக்களப்பு முதலாவது எம்.பி.பிரதேச அபிவிருத்தி, ஹிந்துமத கலாச்சார அமைச்சர், திருமதி ஆர்.பத்மநாதன், பொத்துவில் இரண்டாவது எம்.பி. மட்டக்களப்பு மாவட்ட மந்திரி, ஜனாப் அப்துல் மஜீத் சம்மாந்துறை எம்.பி. பிரதித்தபால் அமைச்சர், ஜனாப் உதுமாஸெல்பை, பொத்துவில் முதலாவது எம்.பி.ஜனாப் மன்சூர், கல்முனை எம்.பி.முல்லைத்தீவு மாவட்டமந்திரி, ஜனாப் றிஸ்வி சின்னலெவ்வை, மட்டக்களப்பு இரண்டாவது எம்.பி. ஆகியோர் கைச்சாத்திட்டு அனுப்பிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

‘வாக்காளர்கள் தமது தெரிவைச் சுதந்திரமாகவும் விரும்பியபடியும் அவர்களது வாக்குச் சீட்டுக்களில் குறிப்பிட்டுத் தெரிவிக்க முடியாத சீர்கேடான நிலைக்குக் கிழக்கு மாகாணம் தீவிரமாக மோசமடைந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நிறைய ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு இ.பி.ஆர்.எல்.எப். எல்லா இடங்களிலும் பலாத்காரமாகக் காரியாலயங்களை நிறுவுகின்றனர். கல்முனைப்பகுதியில் மக்களை மிரட்டி அச்சுறுத்துகின்றனர். அவர்களை எதிர்த்த ஐவர் சென்ற சனிக்கிழமை காலையில் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டுள்ளனர். மட்டக்களப்பு மாவட்ட மந்திரியின் கந்தோரையும் வீட்டையும் உடைத்து உட்சென்று இந்தக் கட்டிடத்தைப் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றி அவர்களது தலைமைக் காரியாலயமாகப் பாவிக்கின்றனர். இ.பி.ஆர்.எல்.வுக்கு வாக்களிக்காமல் எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் அனைவரும் 20ஆம்

திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படுவர் என்று தாங்கள் அச்சுறுத்தப்படுவதாக எமது ஆதரவாளர்களிடமிருந்து தொலைபேசிகள் மூலம் ஏகப்பட்ட முறைப்பாடுகள் வந்துகுவிகின்றன. சம்மாந்துறையில் மக்கள் கடத்தப்படுகின்றனர். தேர்தலில் பாவிப்பதற்கு வாகனங்கள், உளவு இயந்திரங்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் பலவந்தமாக அபகரிக்கப்படுவதால் மக்கள் பெரிதும் கலவரமும் பீதியும் அடைந்துள்ளனர்.

இ.பி.ஆர்.எல்.எப் முஸ்லிம்காங்கிரசுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்கின்றனர். அதற்காக முஸ்லிம் பகுதிகளுக்கு வந்து அவர்களின் வாகனங்களைப் பலவந்தமாகக் கடத்திச் சென்று உபயோகிக்கின்றனர். மட்டக்களப்பு முந்நாள் எம்.பி.பரித் மீராலெப்பையின் கயிம் பெண்ணையும் பிள்ளைகளையும் துன்புறுத்தி வீட்டையும் சூறையாடிச் சென்றுவிட்டனர். இப்படியான அட்டுழியங்களால் இனக்கலவரங்கள் நிச்சயம் ஏற்படும். போராளிகளின் மூன்று நட்சத்திரக் கூட்டமும் இந்திய அமைதிப்படையும் சென்று மாளிகைக் காட்டிலுள்ள முஸ்லிம்களைத் தாக்கியதை இந்திய இராணுவக் கொமன்ட்ரே ஏற்றுக் கொண்டு மூன்று நட்சத்திரக் கூட்டம் இப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று தான் ஒரு போதும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்று கூறியுள்ளார். தேர்தலில் பங்குபற்றுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று இவர்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் இவர்கள் பயங்கரவாதிகள் என்பதனாலேயே இப்படியெல்லாம் நடக்கின்றது.

இப்படியான படுமோசமான பயங்கரச் சூழ்நிலையில் மக்கள் தங்கள் வாக்குகளை அச்சமின்றிக் கொடுக்கக்கூடிய ஜனநாயகரீதியான சுதந்திரமான ஒரு தேர்தல் நடத்துவது சாத்தியமில்லை. ஆகவே தேர்தல் ஆணையாளர் அவருக்கு வேண்டிய உத்தியோகத்தவர்களை இந்தப்பிரதேசத்துக்கு வெளியே யிருந்துதான் இறக்குமதி செய்கிறார் என்ற காரணங்களுக்காகத் தயவுசெய்து இந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைக்குமாறு மிகவும் பணிவாக வேண்டுகிறோம்.

பொலிஸ் மாஅதிபர், அரசாங்கம் இத்தேர்தலை நடத்தமுடியாது என்று அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார். பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர், வன்செயல் காரணமாக தேர்தல் ஆணையாளருக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் எந்தவொரு தேர்தல்மாவட்டத்திலும் பொறுப்பதிகாரியாகக் கடமைபுரியக்கூடிய தகுதிவாய்ந்த எவரையும் இப்பகுதியிலிருந்து கடமைக்கு எடுக்க முடியாத காரணத்தால் கொழும்பிலிருந்து இறக்குமதி செய்து இராணுவ முகாம்களுக்குள் தங்கி இருந்து வேலை முடிந்ததும் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இந்தநிலையில் நீதியான சுதந்திரமான ஜனநாயகமுறையில் ஒரு தேர்தல் நடத்த முடியாது என்பதைக் கூறி இத்தேர்தலை நிலைமை வழமைக்குத் திரும்பும்வரை ஒத்திவைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

கல்குடாவில் கடத்தப்பட்ட ஐந்து ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஆதரவாளர்கள் பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பணயமாகக் கொடுத்து தேர்தலில் பங்கு கொள்ளக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையோடு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்குப்பின் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் சார்பில் எவருமே போட்டியிட முன்வரவில்லை. இதனால் இ.பி.ஆர்.எல்.எப் போட்டியின்றித் தெரிவாகக்கூடிய சூழல் ஏற்பட்டுக் கடைசியாகப் பெரும் முயற்சியின் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி வேட்பாளர் பட்டியல் செயலாளரிடம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை தான் 3.30 மணிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. சி.தில்லையம்பலம் என்ற ஒரு வேற்பாளர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்த இக்கட்டான நிலையில்தான் எமது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் இத்தேர்தலை எதிர் நோக்குகின்றனர். வாக்காளர்கள் தங்கள் வாக்குகளை அச்சமின்றிச் சுதந்திரமாகவும் நிம்மதியாகவும் கொடுக்கக்கூடிய தேர்தல் ஜனநாயகரீதியில் நடைபெறட்டும். அதுவரை இத்தேர்தலை தயவுசெய்து ஒத்திப்போடுமாறு தங்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம். இங்கு நடக்கும் உண்மை நிலையை உங்களுக்கு நேரில் விபரமாகக் கூறுவதற்கு உங்களை நாங்கள் பார்க்க விரும்புகிறோம்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன இவர்களின் கோரிக்கையை முற்றாக நிராகரித்த போதும் கூட இந்த அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பதவிகளைத் தொடர்ந்தும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் வகித்து வந்தனர்.

ஒன்றிணைந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கு மட்டக்களப்பு, அம்பாரை, திருகோணமலை ஆகிய தேர்தல் மாவட்டங்களில் 1988 நொவம்பர் 19 சனிக்கிழமை நடந்த தேர்தல் 1988ஆம் ஆண்டு 2ஆம் இலக்க மாகாண சபைத்தேர்தல் சட்டப்படி நடத்தப்பட்ட தேர்தல் அல்ல.

சில வேட்பாளர் விண்ணப்பத்திரங்களில் உத்தேச பெயர்களே கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால்தான் தேர்தல் முடிந்ததும் வெற்றி பெற்ற பெயர்களுக்குரிய நபர்களை உயிருடன் ஆஜராக்க முடியாமல் போனதும் திருகோணமலையில் நடந்த சத்தியப் பிரமாணவைபவத்துக்குச் சமூகம் கொடுக்க முடியாமலும் இருந்த தடை.

மாகாணசபைத் தேர்தல் சட்டத்தின் 22வது பிரிவின்படி வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் வாக்காளர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. 25வது பிரிவில் கூறப்பட்டபடி தபால் கந்தோர்கள் தேர்தல் அட்டைகளை உரிய நேரத்தில் வாக்காளர்களுக்கு வினியோகிக்கவில்லை. எதுவித அறிவித்தலும் இன்றி வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் மாற்றப்பட்டதால் வாக்காளர்களுக்குப் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அனைகமானவர்களுக்கு எங்கு போவதென்று தெரியாததால் வாக்குக் கொடுக்கப் போகவே இல்லை.

27வது பிரிவிற் கூறப்பட்டபடி தகுமான அளவு உத்தியோகத்தரும் வசதிகளும் வாக்கெடுப்பு நிலையங்களில் இருக்கவில்லை. இதனால் வாக்காளர் இடாப்பு சரியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. சட்டத்தில் கூறியபடி அழிக்க முடியாதமை விரல்களில் பூசுதல் போன்ற கட்டாய கடமைகள் சரிவர

நடைபெறவில்லை. 33வது பிரிவிற்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய இந்திய இராணுவத்தினர் வாக்கெடுப்பு நிலையத்தில் நிலை கொண்டு தேர்தல்வேலைகளைக் கவனித்தனர். 35வது பிரிவில் வாக்குச் சீட்டுகள் வாக்காளர்களுக்கு தேர்தல் நிலையத் தலைவர் அல்லது அவரின் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒருவரால் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டத்துக்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய இந்திய இராணுவத்தினரே வாக்குச் சீட்டுகளைப் பங்கிட்டனர்.

31வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பது போல் ஒவ்வொரு வாக்கெடுப்பு நிலையங்களும் காலை 7.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிற்பகல் 4.00 மணிக்கு மூடப்படவேண்டும் ஆனால் எத்தனையோ வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் காலை 11.00 மணிக்குப் பின்பு தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்பு சட்ட விரோதமாக வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் இரவு 7.00 மணியளவிலேயே மூடப்பட்டன.

66 (9) பிரிவுக்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகளும் இந்திய இராணுவத்தினரும் தேர்தலில் போட்டியிட்ட கட்சிக்காரர்களும் பலவந்தமாக வாக்குச் சீட்டுகளை வாக்கெடுப்பு நிலையங்களுக்கு வெளியில் கொண்டு வந்து வெளியில் நின்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு தங்களால் இயன்ற அளவு வாக்குச் சீட்டுகளை அடையாளம் போட்டு அள்ளிக் கொண்டு போய் பெட்டியில் போட்டனர். இதனால்தான் வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணும் போது, வாக்குச் சீட்டுகளுடன் அடிக்கட்டைகளும் சேர்ந்து இருந்தது. இதுபற்றி வாக்கெடுப்பு நிலைய உயர் அதிகாரிகள் தேர்தல் ஆணையாளருக்குத் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். வாக்குப் பெட்டிகளைத் திறந்து எண்ணியபோது பெட்டிகளுக்குள் இருந்தவாக்குச் சீட்டுகள், அந்த நிலையத்துக்குப் பதிவான வாக்காளர்களைவிடவும் கூடுதலாகவும் வாக்குச் சீட்டுகளுடன் அடிக்கட்டைகளை ஒப்பிட முடியாமலும் இருந்தன.

வடகிழக்கு மாகாணங்களின் மாகாண சபைக்கு வடமாகாணத்துக்குத் தெரிவு செய்துள்ளதாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்: 1. கே.பிரமச்சந்திரன் 2. கே.இரவீந்திரன், 3. பீ.இராமலிங்கம் 4. எஸ்.யோகராஜா. 5. எஸ்.ஜெயந்திரன் 6. எம்.ஆர்.குலதீபன் 7. எஸ்.சிவகுமார், 8. பன்னீர் செல்வம், 9. என்.கமலாகரன், 10. எஸ்.விவேகானந்தன், 11. ரீ.ஜோசப், 12. எஸ்.மகேந்திரன், 13. வீ.வசீகரன், 14. எம்.ரவிசங்கர், 15. டி.ஆர்.அன்ரன், 16. பீ.தங்கராஜா, 17. பீ.லோகேஸ்வரன் 18. பீ.பிரபாகரன், 19. ஏ.ரவீந்திரன்.

மன்னார் மாவட்டம்: 1. ஏ.எமலியானுபிள்ளை 2. ரீ.லிங்கேஸ்வரன், 3. ஏ.அருண் ராஜ்சேகர், 4. எம்.மீரா முகைதீன், 5. கே.கனதாஸ்

வவுனியா மாவட்டம்: 1. ஜம்பிள்ளையசோதரன், 2. சின்னையா சிவபாலராஜா, 3. வைரவன் பொன்னுத்துரை தம்பிப்பிள்ளை குருநாதன்

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்: 1. பெரியகோடி சூரியமூர்த்தி, 2. ஜே.எம்.பி.ஜெயசீலன், 3. கரணேலிஸ் தயானந்த 4. சண்முகம் சிவானந்தம், 5. இரத்தினசிங்கம் மகேந்திரன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டம்: 1. அஞ்ஜலோ ஜோசப், 2. பாக்கியநாதன் இராஜரத்னம், 3. கறுப்பையா பிரான்சிஸ் ஜோசப்.

1988 நொவம்பர் 19ம் திகதி கிழக்கு மாகாணத்தில் நடந்த தேர்தலின்படி வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பெயர்கள் பின்வருமாறு:

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்: 1. பெரியதம்பி கிருபாகரன், 2. செல்லத்தம்பி கணேச மூர்த்தி, 3. கனகரத்தினம் வினாயகமூர்த்தி, 4. நாகராசா

நேசராச, 5. கதிர்காமர் குமாரகுரு, 6. இராசையா கோபத ராஜா, 7. செபரத்தினம் புஸ்பராஜா, 8. சிவசுப்பிரமணியம் ருத்ரா, 9. எம்.லப்பர்தாஹிர், 10. எம்.ஏ.எம்.ஜே.இக்பால், 11. ஏ.சி.எம்.பாயிஸ்.

அம்பாரை மாவட்டம்: 1. கணபதிப்பிள்ளை சின்னையா, 2. ஞானமுத்து பத்மநாதன், 3. வேல்முருக புவனேந்திரன், 4. காசிப்பிள்ளை மங்கள ராஜா, 5. நிகால் யசேந்தி பகம்வெல, 6. எச்.மொஹமட் சகரியா, 7. ஏ.எம்.எஸ்.தீர், 8. அப்துல் மஜீட் மொஹமட் ஹுசைன், 9. அப்துல்லத்தீப் மொஹமட் பல்லீ, 10. செய்யட் மொஹமட் எம்.எச்., 11. எம்.மர்கூக், 12. எம்.ஐ. மொஹமட் ஜவுபர். 13. எம்.என்.எம்.தாஜுதீன் 14. எம்.ரீ.சதீக்

திருக்கோணமலை மாவட்டம்: 1. ஜோர்ஸ் தவராஜா தம்பிராஜா, 2. சொலமன் கிங்ஸ்ஸிலி றொபட், 3. இரத்தினம் திலகராஜா, 4. சித்திரவேல் தயாபரன், 5. லெலி பொன்சேகா பாலிவா, போல் ராஜ் பாலிவா 6. எம்.எம்.ரிசான் 7. அப்துல் மஜீட் மொஹமட் ஜவாட், 8. எம்.ஆர்.ஜலால்தீன் ருமி, 9. எம்.எம்.மொஹமட் வஸீர், 10. எம்.ஜே.எம்.உக்காஸ்

வடமாகாணத்தில் தேல்தல் நடக்கவில்லை. இங்கு அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், இந்திய இராணுவத்தின் 'லிஸ்ட்' படி ஈ.பி.ஆர்.எப், ஈ.என்.டி.எல்.எப். இயக்கங்களில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டவர்கள்.

இந்தியா - இலங்கை உடன்படிக்கையில் கூறியபடி அவசரகாலம் நீக்கப்படாமல், போராளிகள் ஆயுதங்கள் பூரணமாக ஒப்படைக்காமல், வன்செயல்கள் முற்றாக நீக்கப்படாமல், நீதி, நியாயத்துக்கு முரணாக இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கை 2.9, 2.17 பிரிவுகளுக்கும், மாகாணச் சபைச்சட்டம், மாகாணச் சபைத் தேர்தல் சட்டங்களுக்கும் மாறாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில் இந்திய இராணுவத்தால் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்தச் சட்டவிரோத நடவடிக்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வடகிழக்கு மாகாணசபையின் முதலமைச்சர், மந்திரிமார், மற்றும் அங்கத்தவர்கள் அரசாங்க வர்த்தமானியில் தேர்தல் ஆணையாளரால் அறிவிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் அல்ல என்பதை மேலே உள்ள பட்டியலிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். மாகாண சபைக்குக் குறுக்கு வழியாக 'சிட்' மூலம் வந்தவர்கள்தான் இவர்கள். இந்தியாவின் கூலிப்படைகள், எடுபிடி வேலையாட்கள். இவர்களுக்கு வடகிழக்கு மக்கள் ஒருக்காலும் வாக்கழிக்கவில்லை.

இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில்கூட வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வசிப்பிடம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இலங்கையில் தமிழர்களும் சோனகரும் தான். அப்படியென்றால் வடக்கு கிழக்கில் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழருக்கு எவ்வளவு உரிமை உண்டோ அப்படியான உரிமை தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட சோனகருக்கும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் உண்டு.

இலங்கை சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் (சோனகர்) பறங்கியர் வாழும் பல இன மக்கள்வாழும், பல மொழி பேசப்படும் ஒரு நாடாக இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு இன மக்களும் அக்கறையோடு பேணிப்பாதுகாக்கக்கூடிய தனித்துவமான கலாச்சாரத்தையும் மொழியையும் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் இலங்கைச் சோனகர் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட இனத்தவர். இலங்கைச் சோனகர்களுக்கு அக்கறையோடு பேணிப்பாதுகாக்கக்கூடிய தனித்துவமான கலாச்சாரமும் மொழியும் உண்டு. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள இலங்கைச் சோனகரினதும் வரலாற்று வசிப்பிடமாகும்.

ஆனால் இந்திய இராணுவம் இலங்கை அரசாங்கம், வடகிழக்கு மாகாணசபை என்பன இலங்கை முஸ்லிம்களின் இன உரிமையை பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழருக்கும் மூதூர், கிண்ணியா, மன்னார், காத்தான்குடி, கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை ஆகிய பகுதிகளில் அடிக்கடி இனக்கலவரம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திய இராணுவம் வடகிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வந்த பின்பு மிகவும் பயங்கரமாக முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

வடகிழக்கு மாகாணசபை அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் தமிழ் பேசும் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டால் அதனை உடனே நிறுத்தி ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்துவது மாகாணசபை முதல் மந்திரி திருவாளர் வரதராஜ பெருமாஸினதும் அவரது மந்திரிசபை மற்றும் தமிழ் முஸ்லிம் அங்கத்தவரினதும் மகத்தான கடமை. இந்த விடயத்தை மாகாணசபையின் ஒரு பிரேரணையாகக் கொண்டு தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலுள்ள குறைநிறைகளைப் பேசி ஏக மனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி சமாதானத்தையும் தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியத்தையும் அவர்கள் நிலைநாட்டி இருக்க வேண்டும். உண்மையில் இந்தியாவுக்கு வடகிழக்கு தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் ஐக்கியத்திலும் சுபீட்சத்திலும் அக்கறை இருந்திருந்தால் தமது அமைதிகாக்கும் படையெனக் கூறிக் கொள்ளும் இராணுவத்தைக் கொண்டு சமாதானத்தை உடனே ஏற்படுத்தி இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு கூடுதலாக எந்த அதிகாரப்பகிர்வும் வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு தேவையில்லை. செய்தார்களா? ஏன் செய்யவில்லை? காரணம் முஸ்லிம்களை வடக்கு கிழக்கில் இருந்து அடியோடு விரட்டுவதே இவர்களின் அந்தரங்கத் திட்டம்.

1988 செப்டம்பர் 2ஆம் திகதி, முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன அவசர காலச்சட்டத்தின் கீழ் அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கை 2.7 - 2.9 பிரிவுகளின் அடிப்படை நோக்கத்தையே தலைகீழாக மாற்றும் வகையில் 1987ஆம் ஆண்டு 42வது மாகாண சபை சட்டத்தின் 37(1) ஆ. உட்பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள போராளிகள் வன்செயல்களைப் பூரணமாக நிறுத்தி எல்லா ஆயுதங்களையும் கையளிக்காதவரை ஜனாதிபதியானவர் கிழக்கு மாகாணத்தை வட மாகாணத்தோடு தற்காலிகமாக இணைக்கக்கூடாது என்ற அதிமுக்கிய கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட்டார். இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 33% முஸ்லிம்கள் அரசியல் அந்தஸ்து யிகவும் கீழ்தரமாக 18% மாகக் குறைக்கப்பட்டு 70% பெரும்பான்மையைக் கொண்ட வடகிழக்கு மாகாணத்தில் வெறும் அரசியல் சமூக அடிமைகளாக ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டனர்.

எம்.ஈ.எம்.முஹியத்தீன்

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : South Eastern University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Main Library, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil

2. Date Scanned : 2018.02.03 15

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : I. W. A. C. J. Chandrasena

Signature : *Chandrasena*

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Acting Librarian

Name : M. M. Mashroofa

Signature : *M. M. Mashroofa*

Date : 2018.02.03 15

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"